

Overweging: 'De zachte krachten zullen zeker winnen'

door Cor van der Sluis, uitgesproken bij de viering van 9 juli 2017

Deze titel heb ik gekozen, omdat ik denk, dat een vrede die gebaseerd is op de macht van de wapens een tijdelijke vrede zal zijn. Is er in voormalig Joegoslavië nu echt vrede? Afijn, we kunnen alle potentiële brandhaarden in de wereld wel opnoemen. Maar ook in het kleine gaat dit denk ik op. We vechten onze kleine oorlogen uit: op het werk, in onze relaties en families. Onrecht blijft sluimeren als een ondergrondse veenbrand en zal eens weer de kop opsteken.

Zo lees ik het verhaal van Zacharia. (Zacharia 9, 9-10; Matteüs 11, 25-30) Het gaat om een fundamentele omkering. Een andere manier van denken en handelen. Het begint al met de woorden van de profeet: "Er komt een koning tot u". Wat voor koning bedoelt de profeet.

Deze koning houdt geen audiëntie, zit niet te wachten op zijn gouden troon totdat zijn onderworpenen of onderdanen naar hem toekomen. Het is een koning die naar zijn volk toegaat.

Een omkering van wat je meestal van een koning verwacht: geen koning die triomfantelijk met zijn overwinning en zijn rijkdom pronkt. Het is een rechtvaardige en deemoedige vorst lezen we.

Hij komt op een ezelsveulen. Eenvoudiger kan het niet zou je zeggen.

Maar nog boeiender dan zijn uiterlijke verschijning zijn de eigenschappen die hij in zich draagt.

Hij wordt rechtvaardig genoemd, iemand die anderen in hun recht zet.

Op zich al een tegenstelling tot die andere koningen, die het van onderdrukking moeten hebben.

Integendeel, hij vaagt al het oorlogstuig weg en maakt het onbruikbaar. De paarden weg uit Jeruzalem en de strijdboog wordt gebroken. Ze zijn niet meer nodig. Al die bewijzen van macht kunnen vernietigd of ontmanteld worden.

In plaats van oorlog komt er nu echte vrede. Geen wapenstilstand, vredesconferenties waar grenzen opnieuw vastgesteld worden (in wiens voordeel?), geen herstelbetalingen waar je voor generaties aan vast zit. Echte vrede, kennen wij dat begrip?

Hier is sprake van één koning over de wereld en over alle volkeren.

Zacharia schetst een tegengestelde werkelijkheid als toekomstvisioen: één koning, één wereld. Te mooi om waar te zijn, denk ik dan, we kennen immers de voorbeelden van één heerser in het verleden en het heden. Dictaturen van geweld, corruptie, met minachting voor gewone mensen.

Maar Zacharia weet dat God de mens heeft geschapen naar zijn beeld en gelijkenis met ruimte voor de eigen wil die de dingen ten goede kan keren. Weer zo'n omkering. Van macht naar dienstbaarheid en liefde.

Je hoeft niet naar mij te komen. Ik zit niet hoog op mijn paard, maar kom op mijn ezel wel naar jou toe. Een ezel is een rijdier, maar ook een lastdier; hij kan veel hebben. Ik heb veel gemeen met mijn ezel.

Ik ben zelf iemand die de lasten van anderen op zich zal nemen door naast hen te gaan staan.

Wanneer Jezus Jeruzalem inrijdt, rijdt hij ook op een ezel. Is dat de koning die heerst over heel het aardrijk?

Is dat de invulling van de bede: 'uw koninkrijk kome', uw rijk van vrede?

Nergens meer oorlog, nergens meer honger, overal rechtvaardigheid. Dus ook een rechtvaardige verdeling van schoon drinkwater, grondstoffen, voedsel en rijkdom. Iedereen recht op onderwijs, zeker de kinderen, ongeacht huidskleur, seksuele oriëntatie of afkomst. Niet meer dat een paar procent van de wereldbevolking nagenoeg alle rijkdom heeft.

Je kunt het afdoen als een droom of een waandenkbeeld, onhaalbaar, te gek voor woorden. Wie gaat deze klus klaren?

Maar ja, als we zo denken houdt het verhaal van de Bijbel op. Het boek wordt gesloten en diep weggeborgen. Niet meer over praten. Klaar, zorg maar goed voor jezelf; ikke, ikke, en de rest kan...: u weet wel.

Maar diep in ons hart weten we dat er geen keus is.

Willen we de aarde leefbaar houden, willen we oorlogen voorkomen, willen we vluchtelingenstromen laten ophouden, ja dan zullen we drastische maatregelen moeten nemen. Dat vraagt zoals bij Zacharia en Jezus die fundamentele omkering. Als Jezus die Koning is, willen wij dan zijn volgelingen zijn die die droom, die belofte, waar gaan maken?

Dat is wat Jezus noemt zijn juk opnemen. Hij zegt in de lezing van vandaag: jullie gaan gebukt onder een zware last die je jezelf oplegt en daardoor ben je vermoeid, met het najagen van de verkeerde dingen.

Laatst las ik een mooie uitspraak. In onze westerse maatschappij kiezen we een zware opleiding met het beste maatschappelijk perspectief. We gaan werken in een baan die we eigenlijk niet leuk vinden, maar ja we willen zo snel mogelijk zoveel mogelijk verdienen. Dat doen we dan vervolgens 40 jaar lang om steeds meer spullen te kopen die we eigenlijk niet nodig hebben.

We gaan onder die last gebukt, raken in een burn out of erger. Maar Jezus zegt: neem mijn juk op je schouders en ik zal je rust geven. Leer van mij, want ik ben zachtmoedig en nederig van hart.

Dan zullen jullie werkelijk rust vinden. Niet de rust van het niets doen. Af en toe ook wel lekker, maar de rust van iemand die weet wat wezenlijk is in het leven, wat werkelijk belangrijk is.

Is dit zoiets als volg je hart? Herkenbaar? Doen we dat? Wanneer valt het kwartje zouden we zeggen. Ik had er o.a. een wandeltocht naar Santiago voor nodig. Ieder van ons heeft zijn eigen ervaring denk ik.

Dat Juk van Jezus vraagt van ons elkaars lasten te dragen naar vermogen. Het gaat er Jezus om dat wij fundamenteel kiezen zijn weg te volgen en mens van God te worden. Zijn juk houdt je in evenwicht en laat je rechtop lopen. Dat is ook letterlijk zo bij mensen die water vervoeren met een juk op de schouders.

Dat juk, waardoor mensen rechtop en in evenwicht lopen (of fietsen) kun je ook zien als het Woord van de Wet, van de Thora, heel dat getuigenis over de mens op aarde zoals wij horen klinken in de verhalen, gezangen en profetieën van de Bijbel, zoals vanochtend bij Zacharia!

Mensen die naar die woorden luisteren zullen uit dorheid en duisternis opgericht worden als zij zich tot Hem wenden die ons roept om samen met anderen de wereld bewoonbaar te maken en te houden.

Het gaat er ten slotte om dat wij mensen op een nieuwe manier verbinden en garant staan voor een andere samenleving.

Wij dragen dan anderen en voelen de last niet eens, want zo wordt het leven ten diepste als goed ervaren. Eenvoudigen van hart begrijpen dat. Amen.